

Vysoko je nebo, ešte vyššie mesiac; už sa nevidime na tomto svete viac.

(Vysoko to vtáča, vysoko letelo, čo v sobotu večer vedľa mňa sedelo.

Vedľa mňa, vedľa mňa, vedľa môjho líčka, tak mi štebotalo ako lastovička. Štebocže mi, šteboc, lastovička, cez noc, a keď bude svitať, nebudem ťa pýtať.

Šteboce, šteboce lastovička mladá; bodaj štebotala, ja počúvam rada.

Šteboce, šteboce lastovička v štíte; bodaj štebotala, kým môj milý príde.

Keby milý vedel, akú ja bolesť mám, trebárs je ďaleko, veru by prišiel k nám.)

near while year

Melódia: Sb. MS II (29) 35: Vysoko je nebe, ešte vyššie mesiac – [Sl. sp. I 488].

⁺) V 1. vyd. prvý text nie je uvedený; pod notáciou je druhý text s ďalšími slohami, ktorý sa však v Krčméryho príspevku nenachádza.